

jo, ter živijo na isti način, kakor kapitalistični krogi. Dokler so v opoziciji, napadajo njihovi voditelji in agitatorji visoke dnevnice in plače poslancev, ministrov in sploh tistih, ki opraljšajo javne službe, kažoč na bedo delavcev ter nižjih nameščencev. Ko pa pridejo na vlado, pa kaj radi pozabijo na to bedo, izkoriščajo za sebe ugoden položaj ter prejemajo visoke dnevnice in plače.

To se sedaj dogaja na Nemškem, kjer so socialni demokratje ne samo na vladi, marveč imajo vsled svojega števila odločujoč vpliv na njo. Iz krogov delavcev se že javlja, kakor poročajo nemški časopisi, nezadovoljstvo s socialističnimi voditelji. Socialnodemokratska organizacija v Reinickendorfu je poslala strankinemu vodstvu v Berlin protest zoper previsoke plače voditeljev in birokratov. V tej svoji vlogi poudarja socialnodemokratska organizacija, da je plača tistih, ki so v javnih službah države, dežel, občinskih zvez in občin, v mnogih slučajih dosegla takšno višino, ki je neupravičena in ki pomenja za razvoj socialnodemokratske stranke nevarnost, katera se ne sme podcenjevati. V širokih krogih delavstva vlada takšna beda, da je neopustljivo, ako njegovi poklicani ali izvoljeni zastopniki dobivajo iz javnih sredstev plače, ki daleč presegajo prenosljivo in potrebno mero. »Kako morejo«, tako vzklikajo socialnodemokratski delavci v tem protestu, »naši zastopniki in voditelji v boju zoper kapitalizem še naprej biti voditelji v tem boju, če pa sami vlečejo iz kapitalističnega sistema veliko korist!«

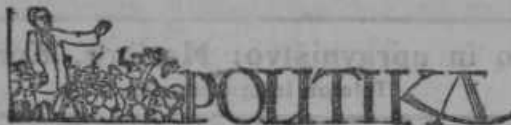
Se ostreje napadajo socialne demokrate njihovi polubratje komunisti (od istega očeta nemškega židovskega pisatelja Karla Marksa, ki je takozvani znanstveni utemeljitelj socializma in komunizma). Nemški komunistični list »Rote Fahne (Rdeči prapor)« napada udeležbo socialnodemokratskih voditeljev na berlinskem balu tiska (časnikarjev), ki je bil prirejen s takšno potratnostjo, ki se na noben način ne da opravičiti spričo bede dveh do treh milijonov brezposelnih, ki jih ima Nemčija. List našteva imena socialističnih ministrov, ki so se udeležili tega bala: nemškega notranjega ministra Severinga, ki je prišel s hčerjo, notranjega ministra Prusije Grzesinskega itd. Posmehljivo se izraža o tem le poročilu meščanskih časnikov: »Posebno lepo je izgledala soproga socialnodemokratskega policijskega predsednika dr. Weissa v svoji beli vezeni toaleti (opravi).«

Tako naštevanje grehov od strani komunistov socialnim demokratom ni kaj nič po volji. Zato se branijo ter očitajo komunistom: »Vi niste nič boljši kakor mi!« V dokaz pa navajajo socialni demokratje pojedine, ki jih zastopnik — boljševiške Rusije v Berlinu prireja svojim povabljenecem. Tako je zastopnik ruskih proletarcev v Berlinu g. Krestinski s svojo gospo soprogo priredil 22. februarja pojedino, ki se smatra za najbolj razkošno zadnje dobe v Berlinu. V sijajno razsvetljenih prostorih ruskega poslanštva so se zbrali diplomati, bančarji, parlamentarci — njim na čelu socialistični predsednik nemškega parlamenta Loebe — veliki industrijci, veli-

ki trgovci (torej po socialističnih načelih sami kapitalistični izkoriščevalci) v družbi z zastopniki proletariata. Brez poselni delavci pa so smeli na ulici od daleč gledati, pa niso nič mogli videti vsled debelega leda na šipah. Socialnodemokratski listi so tudi točno zabeležili jako obširni red jedi, ki so se zavžele, dvojna vrsta nemških vin, trojna vr-

sta francoskih vin, kajpada tudi šampanjec, vodka, razni likerji itd.

Socialističnemu napadu so zopet odgovorili komunisti. Tako besri med obema marksističnima taborima borba o tem, kje so večji potratneži in izkoriščevalci delavskega denarja in delavskih žuljev: ali med socialnimi demokrati ali med komunisti.

POLITIKA

V DRUGIH DRŽAVAH.

Bolgarija kaže napram naši državi v zadnjem času veliko pripravljenost glede sklepa trgovinske pogodbe in odprave vseh obmejnih težkoč.

Poljski maršal Pilsudski je zadnje dni ostro napadel parlament. Izjave maršala so hudo zamerili poljski parlamentarci, ki zahtevajo, da mora Pilsudski tudi dokazati, česar je obdolžil bivše ministre.

Nova vatikanska država namerava ustanoviti mednarodno katoliško banko, ki bo opravljala finančne posle katoliških cerkva.

Grčija bo odstopila naši državi v luki v Solunu poseben del, kjer se bo lahko razvijala naša trgovina nemoteno. Pri-

jateljska pogodba med Grčijo in našo državo bo podpisana.

Na španskem se zopet puntajo touniški oficirji in moštvo proti diktatorju Primi de Riveri.

Nova ameriška vlada. Novi predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike inženjer Herbert Hoover je prevzel po prejšnjem predsedniku Coolidge vladne posle. Ameriškemu prebivalstvu se je 48 ur pred nastopom nove vlade Hoover ja sporočil novi kabinet, v katerem se nahajajo kot minister za zunanje stvari Stimson, odvetnik iz Newyorka; za notranje stvari Lyman-Ailbur, pedagog iz Kalifornije; finance Mellon, finančnik iz Pittsburga; trgovino Atterson-Lamot iz Čikaga; vojno Goot, odvetnik iz Jove; mornarstvo Adams, odvetnik iz Massachusettsa; poljedelstvo Hayde, poljedelec iz Missourija; socialno ministrstvo Davis, kovinski delavec iz Pensilvanije in pošto Brown, odvetnik iz Ohia.

Velikonočne nagrade „Slov. Gospodarja“!

Zadnjih objavljene nagrade so vzbudile med našimi naročniki veliko veselje! Danes sporočamo, da smo k naštetim nagradam dobili še sledeče:

1 zaboj »Zlatorog«-mila (»Zlatorog«, Maribor).

1 bakreni kotel (tvrška Weiss, kotlar v Mariboru, Trg Svobode).

1 kavni servis za 6 oseb (Ivan Strupl v Celju).

4 pnevmatike za biciklje (Fr. Lepoša, zalega koles, Maribor, ob velikem mostu).

100 stenskih slik (Tiskarna sv. Cirila v Mariboru).

Prihodajič objavimo zopet celotni seznam.

Prijatelj našega lista — agiturajmo vsi zanj!

ZA NEDELJO

Dominik Sario.

Spominski dan 9. marec.

Svetovni evharistični kongres v Madridu leta 1911 je poslal papežu Piju X. brzojavko, v kateri ga je prosil, da bi kmalu povzdignil mladeniča Dominika Sario k časti oltarjev, da bi imela današnja mladina svoj svetel vzor nekako iz svoje srede, iz naših časov. In res si je Dominik Sario to zaslužil biti vzor mladini.

Narodil se je 2. aprila 1842 v Rivi blizu Turina kot sin kovača, ki je s trdim delom služil kruh zase in za svojo družino. Ko je imel Dominik dve leti, so se

njegovi starši preselili v kraj Murialdo in tam je deček doraščal. Njegov oče in mati sta se dobro zavedala velikih dolžnosti krščanskih staršev in sta odgajala Dominika z veliko ljubeznijo pa tudi skrbnostjo. Deček jima je z vsem sreem vračal njuno ljubezen, a kazali so se pri njem tudi vspehi bogoljubne vzgoje. Komaj štiri leta star je že molil s pobežnostjo in resnostjo, kakoršna se redko vidi celo pri odrasčenem človeku. Če je ostal sam doma, je bilo njegovo delo molitev in velikokrat ga je našla mati, ko se je vrnila domov zatopljenega v globoko molitev kakor angela in tedaj je njeno srce prosilo: »O Bog, ohrani ga angelale! Ko je nekoliko odrasel, je bilo njegovo največje veselje cerkev s presv. Rešnjim Telesom. Najprvo ga je jemala mati s seboj v cerkev, kmalu je pa tudi sam, kadar je le bila prilika, stopil v cerkev,